

El Jazz Club compleix 50 anys

Aquells xicots que a l'any 1935 varen agrupar-se per fundar el JAZZ CLUB, estan saborejant la íntima satisfacció de veure que l'arbre que varen plantar, encara treu brots.

Si a finals del segle XIX es va donar a conèixer el JAZZ a l'Estat de Louisiana (USA), a finals dels 20 arribava a Europa i el 1932 prenia carta de naturalesa a França i a Bèlgica. El 1934 es va fundar el Hot Club de Barcelona i el 1935 el JAZZ CLUB DE GRANOLLERS.

En foren promotors en Manuel Estrada, l'Amador Garrell, en Joan Vernet, l'Esteve Gorchs, en Manuel Marimón i tota una llista, sortosament llargueta.

Corria el mes d'Octubre. I fou el 29 d'aquest mes i any quant va quedar constituïda la primera Junta. Estava integrada per els següents noms i càrrecs: Manuel Estrada, President; Marian Bufia, Secretari; Manuel Pagés, Tresorer; Manuel Marimón, Comptador; Joan Vernet, Joan Sender, Amador Garrell i Esteve Gorchs, Vocals.

Del record dels que he anat a pouar, n'he pogut treure les notícies de que per una banda en Manuel Estrada i el seu germà Josep a casa seva disposaven d'una gramola i amb les audicions de discos en les que hi havien més o menys companys i amics, es va plantar la llavor que més tard va néixer.

Per altra banda l'Esteve Gorchs, qui a casa seva tenien una barberia, ja feia proselitisme amb un potent aparell de radio, captant emissions de la BBC de Londres. Els Clients prenién contacte amb la nova música i els afeccionats ho aprofitaven mentre els hi tallaven el cabell.

Recordo, i això ja es de la meua memòria, que aquesta circumstància perdura quasi bé fins que es va tancar la barberia de Can Gorchs, em sembla a finals dels 50 o a més tardar a mitjans dels 60. L'Esteve aprofitava totes les emissions que tenia controlades per oferir als seus clients el JAZZ que s'emitia. Cal puntualitzar però, que l'aparell de ràdio, ja no era el venerable de la primera època...

Una de les primeres accions que va emprendre la Junta del 1935 va ser la de comprar una gramola. Durant anys i panys, aquest estri va ser el símbol, l'aglutinant dels aficionats de Granollers.

Es va comprar al senyor Vacca, el pare del nostre entranyable Vicenç, i es va comprar a terminis. Però el juliol del 1936 va produir-se el fet històric de l'alçament militar. Espanya quedà dividida en dos grups irreconciliables, es començà una guerra que assolà el país i quan va acabar, els vencedors, seguint la seva política, no varen donar cap facilitat per tot el que es relacionés amb el JAZZ.

Manuel Marimón, el febrer del 1936, va haver d'incorporar-se a files. I el juliol del mateix any, a l'iniciar-se el conflicte, es trobava a Saragossa. Era el cantó dels qui finalment vencerien.

Quan el 1939 va tornar a Granollers, la seva situació —vulgues que no— era de privilegi. I va aprofitar-se'n.

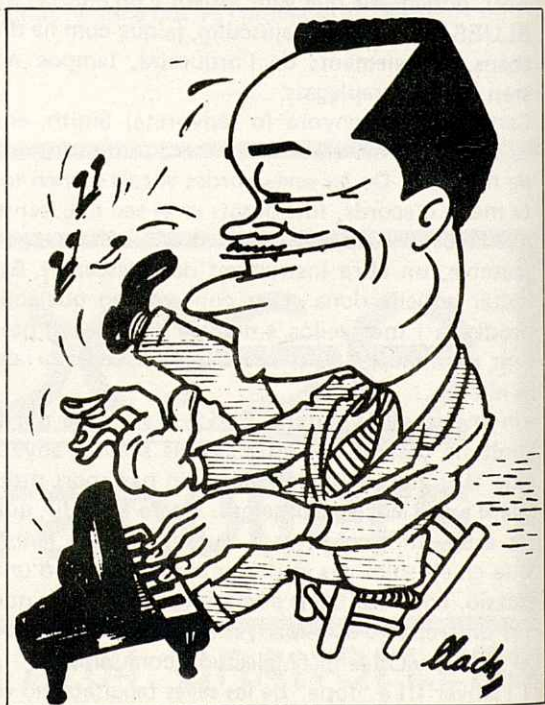
Degut a aquesta circumstància, no li pogueren negar el permís de reobertura del JAZZ CLUB;

Es va reempendre, però aparegueren dos problemes. Per una banda el tema econòmic era minso. Però l'altra, degut a l'ensorrament del país i a la política del moment, les edicions de discos de JAZZ eren molt escasses.

S'els va acudir a Marimón i als seus companys de Junta, d'organitzar unes sessions de ball i això fou un èxit. La vida econòmica del Club reeixí...

Es pogueren donar concerts, organitzar festivals i en resum reorganitzar la divulgació i degustació del JAZZ. Del BON JAZZ.

Havia explotat la guerra a Europa. Del 39 al 45 tots sabem què va passar. I ne plena eufòria de victòria germànica, els altres que ostentaven llocs no pas massa prominents al Govern Civil de Barcelona, varen creure que feien un meritori servei a la seva causa i un bon dia —millor un mal dia—, varen presentar el dilema de, o bé es feia desa-

Jimmy "Lover Man" Davis